

Uttalelse til den norske offentlighet

Jeg har tidligere av et forslag til å gjøre et "Samfundsliv" - bokprosjekt som begynner med å diskutere folkemordene over Norge, som jeg ikke er klar over. De beskyldninger jeg har fremst i min siste bok: "Folkemordet over rettssvikene" er sanne og kan bevises. Det er ikke "beskyldninger som er usanne eller som ikke kan bevises" - som "Samfundsliv" skriver.

Etter at Myndighetene i snart 5 år har forsøkt å tåkelegge alle beskyldninger måtte jeg gå den vei jeg har gått - for å tvinge Myndighetene til å ta utgangspunkt til landssvikpolitietts opptreden, som av "Natican" er blitt betegnet som "svineri". Jeg har direkte invitert - ja krevet - at Myndighetene skulle anlegge injuriedømmal mot meg.

Dokket var pressens ensidighet har Myndighetene kunnet hevde at Rettsoppgjøret kan har noen ganske få mindre pletter, og dette tror største parten av folket den dag idag. Når ~~majorsaken~~ ~~rettssakene~~ rettssakene mot major Langeland, direktør Bergsvik og undertegnede kommer opp, har jeg det håp, at det norske folk kan komme til å få en annen oppfatning av rettsoppgjøret enn den det har idag. Fru Martha Steinsvik som fransatte de første alvorlige anklager mot rettsoppgjørets menn - tør Myndighetene tydeligvis ikke angripe. Alle hendes anklager skal vel dysses ned.

Hva vi krever er at alle anklager som er fransatt skal granskes, så sannheten om rettsoppgjøret kommer i den rette belysning. Først da kan Folket felle sin dom over rettssvikene.

Hadde det vært helt stille om rettsoppgjøret - slik som Myndighetene gjentagende gange så pent har bedt om - var det nok ikke blitt noen "oppvåkingsprosess" på en menneskealder.

Beskyldningen mot de "fremste og mest aktive av de tidlige NS folk", at de har valgt å sette h ardt mot hardt og møte sine forfølgere med deres egne våpen, er en påstand som redaksjonen ikke kan forsvare. Den kamp jeg fører er en kamp mot uretten. Jeg bruker ikke mine forfølgeres egne våpen. Jeg krever LIKHED for loven og hevder at ingen skal kunne straffes for landsforræderi under henvisning til straffelovens § 86 - etter ~~et~~ kapitulasjonsavtalen av lode juni 1940.

Dybdal brodmann vil ha det til at det er tegn på "primitivitet og uklarhet" at vi tar det for tungt og han mener at hva vi trenger er "historiske fakta" og "rettskennelser" på teatret. Men vi skal kunne se oss fiske av oss selv og av leverandørene. Det er det som betenning og o.r. sekretærer Linholm hadde på sitt

Program i 1948. Hr Dybwad Brochmann g lert at det sitter mange hundre mann fengslet idag for sin politiske tros skyld og at en har grunn til at tro at provokatørers vitneprov og politiforklaringer (f.eks. Somfalens) kan ha hatt stor betydning for utmålingen av de avsatte dommer? Det er ~~lurt~~ å ta det hele humoristisk for den som er sluppet ut og som ikke føler noen plikt til å hjelpe de ulykkelige som frandeles sitter innesperret, og som heller ikke føler trang til å protestere mot ~~innvandrings~~ å bli stemplet som landssviker.

Dybwad Brochmanns forslag til en positiv utvikling og forsoning gjennom saklige offentlige møter har vært oppe flere ganger. For kort tid siden ble det av en innsender i Dagbladet nevnt at begge parter burde møtes foran mikrofonen i Kringkastningen. Jeg er redd for at det hele løper ut i sann, da myndighetene tydensynlig ønsker ro og rettsoppgjøret.

Kvifor ikke ta ini-tiativet selv hr Dybwad Brochmann med et møte i et av de største lokaler i Oslo. Jeg er overbevist om at De vil få fullt hus, bare De ikke kommer med noen humoristiske farser.

Oslo, 11. april 1950

